

problemet overhovedet er eksisterende. De praktiserende læger kender utvivlsomt muligheden for at henvise en ung kvinde til Abortrådet, hvis forældrene skulle nægte samtykke.

Venstre mener, at det er meget problematisk, hvis vi skal ændre den eksisterende lovgivning, idet det betyder, at forældre overhovedet ikke skal informeres om, at deres datter er gravid. Ud over at dette er en slem forfladigelse af forældremyndighedsbegrebet, rummer det også andre ubehagelige konsekvenser.

Når der finder så mange ufrivillige aborter sted, som talmaterialet i bilaget til lovforslaget dokumenterer, er det bekymrende. Først og fremmest er det meget uheldigt, at vi på trods af en ret massiv oplysning om præventionsmidler hvert år skal acceptere over 1.100 aborter hos kvinder under 18 år. Abort er et stort og bestemt ikke behageligt indgreb, og vi burde kunne nedbringe dette antal. Man kan frygte, at en ændring af aldersgrænsen til 15 år ville blive fortolket som et signal om, at en graviditet for en kvinde under 18 år mere er et offentligt end et privat anliggende.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige, at det er selvfølgelig bekymrende, at man med dette lovforslag gør graviditet til et behandlingsproblem, fordi man lader rådgivning fra læger og specialister træde i stedet for samtale med forældre og eventuelt søskende. Det er efter min mening først og fremmest den nærmeste familie, der må være rådgivere og støtte en ung kvinde i et så svært valg som valget mellem graviditet og abort. Så uagtet der selvfølgelig også findes forældre, der ikke opfylder deres ansvar over for deres børn, så mener vi ikke, at dette lovforslag er det rette.

Pia Christmas-Møller (KF):

Når man skal tage stilling til dette forslag, handler det langt mere om dybt personlige og etiske grundholdninger end om partipolitik og politik i mere traditionel forstand. Det har vi taget konsekvensen af i den konservative gruppe, hvorfor vi i en eventuel afstemning vil stå frit og hver for sig gøre vores stilling op.

En del af den konservative gruppe vil afvise forslaget ud fra den grundholdning, at det er principielt betænkeligt at udhule forældremyndighedens pligter og ansvar, og at netop spørgsmålet om at få foretaget abort er yderst vanskeligt, hvorfor en ung pige på 15-17 år ikke skal kunne stå alene med det ansvar. Det må forældremyndigheden påtage sig.

Ved at fastholde, at den endelige beslutning om abort ligger hos forældremyndigheden, sikres det samtidig, at forældrene får mulighed for at støtte og hjælpe pigen. Hvis dette forslag gennemføres, frygtes det, at nogle unge piger på et misforstået grundlag undlader at snakke med forældrene om problemet, og dermed afskæres forældrene fra at kunne hjælpe og støtte pigen ved simpelt hen at være blevet holdt hen i uvidenhed.

En anden del af den konservative gruppe har sympati for forslaget og kan støtte, at der bliver parallelitet mellem den seksuelle lavalder og retten til fri abort. Opfattelsen er den, at forslaget kun vil have reel virkning i de tilfælde, hvor der er en direkte konflikt mellem pigens ønsker og forældrenes holdninger. I en sådan konflikt-situation må det være pigen, der skal have ret til at træffe den endelige beslutning, da det er hende, der skal leve med konsekvenserne resten af livet.

Efter de i dag gældende regler kan forældre ikke tvinge deres datter til abort. De kan derimod ved at sige nej til abort tvinge pigen til at få barnet. En del af den konservative gruppe mener, at det er lige indgribende og vidtrækende, hvad enten beslutningen går på at få barnet eller få en abort. Synspunktet er endvidere det, at i langt de fleste familier vil man være af den opfattelse, at det er nyttigt at tale sammen om problemerne, og her vil en lovgivning være ganske uinteressant.

Man kunne forestille sig, at det foreliggende forslag blev suppleret med en garanti om, at forældrene under alle omstændigheder blev underrettet om beslutningen.

Der er ingen i den konservative gruppe, der mener, at det at få en abort er en nem beslutning. Tværtimod. Vi er enige om, at det er utrolig vigtigt med en grundig vejledning og rådgivning samt gode støttemuligheder til dem, der vælger at få barnet, selv om de ydre omstændigheder måske er meget vanskelige.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det var egentlig til fru Inge Dahl-Sørensen, men som der også står i busserne: »Tryk stop i god tid!«. Det nåede jeg ikke. Fru Inge Dahl-Sørensen sagde, at forslaget her ville medføre og være udtryk for, at offentligt rådgivning kommer til at træde i stedet for forældresamtale/-rådgivning og forælderrollen, og det er jo på ingen måder tilfældet.